

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Baldvini Cabilliavi E Soc. Iesv Magdalena

Cabilliau, Baudouin

Antwerpen, 1625

Elegia XVI. Vngentem Magdalenam suâ gratiâ Christvs vngit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70461](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70461)

Si vel gutta pluat, cor ebriat illa Tonantis.
 Non sat gutta tibi, flumina tota vomis.
 Rursus inexhaustis mergis vestigia riuus,
 Et rursus calidis te dolor vrit aquis.
 Sit satis hoc: quid adhuc turgēt tibi lumina fletu?
 Feta nouum in partum, credo, doloris eunt.
 Inde nouam cœnam sibi CHRISTVS, & altera
 poscit
 Pocula, & augusto xenia digna toro.
 Sic reor: an renuat tam prompti munera fontis,
 Torridus in Solymis ille sititor agris?
 O quoties (memini) dum mille pererrat cremos,
 Puluereo in nimbo torruit ora sitis:
 Et (nisi me fallant sæui læua omina fati)
 Ah! Sitio, Sitio, vox morientis erit.

ELEGIA XVI.

Vngentem MAGDALENAM *suâ gratiâ*
 CHRISTVS *ungit.*

In calidas ebullit aquas, liquidasque querelas,
 Igneus ardentis cordis alumnus Amor.
 Enthea viuaci vis eliquat igne medullas,
 Vnde fluunt riguis balnea pura genis.
 Et verò fluxere. bibit sat planta tot imbres.
 Claude genas, fontes Magdala claudite tuos.
 Sic ego, sic mecum concors tibi suaferit hospes:
 Sat modò lauisti, lassa recumbe toro.
 Fors aliquis dicet conuiua benignus Amanti,
 Cui mollis tenero sit fibra ficta luto:
 CHRISTVS amans nardū sitit, & sitit ebria nardo
 Balsama: balsameâ perplue fruge pedes.

En tibi pyxis: adhuc cessas? malè prouida cessas?
 Expirat, tuani cinnama spiret, Amor.
 Imbris egens animam ceu flos exhalat odoram,
 Et furtim moriens languida colla trahit;
 Nec iam libat apis, nec cerua, nec addita ceruæ
 Filia, nec radio sol meliore legit:
 Sic viduas nardo lacrymas fastidit I E S V S;
 Et tener absque croco Numinis efflat Amor.
 Tu si sis saxum, sine tantus vt occidat hospes.
 Saxeæ sed non es: nardina grata pluis.
 Vt liquido ficcos artus perfudit oliuo
 Magdalis, & lacrymas miscuit ægra suas;
 Alteraque irriguo defudit balsama gutto,
 Atque nouas iterum depluit vber aquas;
 Nescio quid tenerum limis arrisit ocellis,
 Vt tot abire manu cinnama vidit Amor:
 Et simul infit: Odor quã spirat amœnus Amorẽ,
 Tam quoque gratus Amor spirat odoris opem
 Quot stillat liquidos nubes Panchæa vapores,
 Tot medicos succos appluet almus Amor:
 Vnde tuo quæras solatia grata dolori,
 Qualia spes duris spondet amica malis.
 En tibi pro meritis cor vinctus inungit I E S V S:
 Sic pia quas C H R I S T O das, tibi reddit opes:
 Sors ea quàm felix, quæ sic sua munera fundit,
 Maius vt inde sibi fœnus auara legat!
 Cinnama fluxus olens, & olens refluxus Amorẽ,
 Si datur alternis ire redire modis;
 Nunc doni secura tui plue diues amomum,
 Cui dum currit odor, iugè recurrit Amor.